

Bibiana Benešová (Pablo Picasso - Avignonské slečny)

Zadání pro AI: napišeš mi báseň se čtyřmi slokami a čtyřmi verši, v inspiraci obrazu Avignonské slečny, aby obsahovala metaforu a přirovnání, aby se rýmovala a měla střídavé verše, byla zde zahrnuta slova maska, kubismus, beze studu a aby byla báseň napsána ve stylu kubismu

V kraji světa, kubistický tanec rytmy tvoří,
nahé dámy, beze studu, v liniích svých snů k nám hovoří.
Avignonská scéna, v Picassově ruce kouzlo má, tvary se mění,
jak pletenec osudů v nocích křehkých.

Tváře ztracené v primitivním tajemství,
geometrie lásky, vzduchem vibruje klam.
V barvách odvahy, Picasso svou vizi skládá,
metaforou tvarů, jak snové stíny je v srdci rozplývá.

Beze znalce pravdy, v pletivu avignonském,
půvabných slečen, kubistický sen je tkán.
V pletenici linií, tváře skryté a duše vinná,
v Picassově kraji, kde pod masky iberské a africké tváře skrývá.

Nela Macková (Leonardo da Vinci - Dáma s hranostajem)

Zadání pro AI: Napiš báseň o tomto obraze se čtyřmi slokami a čtyřmi verši, klíčová slova – dáma, renesance, hranostaj, oči, pohled doleva, krásná, tajemno

V sále renesančním, kde čas se sklání,
dáma stojí, krásná, jako sníh čistý.
Hranostaj v náručí, jak drahokam skvostný,
Oči plné tajemna, v nichž příběh pramení.

Pohled doleva, jak záhadné kouzlo,
v obraze ticha, co šepotá tajemno.
Renesanční šaty jak krásný sen,
dáma v očích nosí, co slova říci nesmí.

V barvách štětců tančí světlo a stín,
hranostaj jako symbol něhy, jak příběh známý.
Oči, kde tajemství záhadně tkví,
pohled doleva, věčnost v kresbě krásy září.

Renesanční vlny, co obrazem plují,
dáma se tváří, jak jev z pohádky.
Krásná jak květ, v něžném šeru zahalená,
oči nesou pohled doleva, jako by byla věčná záhada odhalená.

Šimon Kocmánek (Emil Filla - Čtenář Dostojevského)

Prompt: Obraz Čtenář Dostojevského popisuje muže sedícího na židli, je vyčerpaný z čtení psychicky náročné knihy, sedí uprostřed místnosti. Napiš na tohle téma báseň s 2 slokami po 4 verších, přidej tam také přirovnání.

Čtenář v křesle, duše unavená,
Dostojevským svírána, hledá jistotu ztracenou.
Slova jako hrom, myšlenky hladové,
V očích odlesk vášně, v srdci zjevení králové.

Stránky se sklání pod tíhou výrazů,
V myslí labyrint, kde vzniká životní kresba.
Na židli sedí, v knihy ponořen,
V Dostojevském světě, jehož významy rozplétá den.

Emily Grabcová (Claude Monet – Imprese, východ slunce)

Zadání pro AI:

Napiš báseň inspirovanou obrazem Imprese od Claude Moneta, aby měla více jak dvě sloky a obsahovala slova: rudé slunce, loď, oceán. A byla srozumitelná a v první sloce se rýmovala.

Na plátno Imprese, kouzlo Monetovo,
kde slunce rudé v srdci oceánu hraje.
Loď pluje v tichu, jak v seně pohrouženo,
v barvách, kde se tajemství do obrazu zraje.

Rozmazané linky, jak štětce tančí,
vlny se vzduchem, jak písně šeptají.
Tajuplný lesk rudého slunce září,
na vodní hladině, kde nálada snů plynule klouže.

Pod širým nebem, co barvami svítí,
Monetovo kouzlo poodhaluje svět,
v každém stínu a každé vlně tajemství žije,
a Imprese loď, jak sny, do dálek putuje.

Martin Beneš (Leonardo da Vinci - Mona Lisa)

Zadání pro AI: Napiš báseň o obrazu Mona Lisa, v duchu renesance a expresionismu. Bude popisovat emoce "temné" "tajemné" "negativní". Nepoužívej slova "Mona Lisa" "renesance" "expresionismu" "temné" "tajemné" "negativní". Bude mít 3 sloky o 4 verších.

V obraze, kde stíny tančí jak tajemné noci,
Pohled kamsi za obzor, kde záhadné hvězdy svítí.
Barvy tónů stínů, v rámci dob minulých se skrývají,
Výraz, jakým city v srdci tato malba osvětluje.

V duši obrazu, temná symfonie vzdálených citů,
Elegance v křivkách, co z popela vystupuje jak melodie.
Na plátně vzniká dialog mezi světlem a stíny,
Emoce temné, v malovaných podobách se mísí.

V chrámu umění, kde tajemství v malbě vzkvétá,
Vrstvy a pocity, spojené jak podzimní vánky.
Oči v obraze, ve svém pohledu hledají odlesky v nočním nebi,
Tajuplná krása, co pohled na duši výtvarně probírá.

Jan Polcr (Vincent van Gogh - Noční kavárna)

Prompt : napiš mi báseň inspirovanou tímto obrazem (Noční kavárna), udělej to tak, aby se rýmovala (rýmy na ty slova si najdi podle dostupných informací) a aby měla 2 sloky, přidej tam také metaforu.

Ve Noční kavárně lampa slabě doutná,
pod tíží tmavých stínů se toulá,
Vzduch těžce spjatý kouřem opojným,
nás umocňuje pokojným.

Na plátnech tóny noci tančí,
hvězdy měkkým světlem se zjevují,
láska a naděje se spojují,
v tiché hloubce duše se zachvějí.

Michaela Vojtišková (Arcimboldo - Rudolf II. jako Vertumnus)

Zadání pro AI: vytvoř báseň o díle Arcimboldo Rudolf II. a o původu tohoto díla. Vybrala jsem verše, které mi přišly nejlepší a doplnila jsem je o pár svých.

V srdci Prahy, na trůnu seděl Rudolf II.,
milovník umění, sběratel nesmírný.
Arcimboldovy práce jeho mysl oslovily,
císařův dvůr pak jeho díla ozdobily.

V temném stínu ateliéru, obraz čeká na své zrození,
Arcimboldo, malíř s vizemi, hledal nový podnět k ztvárnění.
Rudolf II., císař s očima plnými záhad a pýchy,
Arcimboldovu dílu inspirací byly.

Pohledte! Plátno, kde květiny a pestré plody,
lidskou tvář a postavu v malbě tvoří.
Harmonie člověka i přírody,
kde plody jsou tváře i ozdoby.

Tak vzniklo dílo dnes už dobře známé,
podivné a zároveň tak zajímavé.
Z kouzelných výtvorů přírody, se tvář panovníka skládá,
a nám obdiv do tváří vkládá.

Marek Švéda (Édouard Manet – Snídaně v trávě)

Zadání pro AI: napiš báseň o obraze "Snídaně v trávě", která bude romantická

Ráno lásky v zeleni

Pod modrým nebem, kde tráva něžně hladí,

Snídaně v trávě, kde srdce klidně kmitá.

Muž v obleku, jak strom v tichém háji,

Oči jeho jak hvězdná noc, co do nás zírá.

Nahá žena, jak květ na jarní zahrádce,

V srdci něco tajemného, co v duši rozkvétá.

Piknik lásky, vůně jako v pohádce,

Šepot trávy, s nímž pohoda k nám přilétá.

V obrazech barev, co malířství lásky nám kreslí,

Pohoda jak deštník, co před starostmi brání.

Snídaně v trávě, kde čas se velmi zkreslí,

V srdci pohody, kde stromoví nás chrání.

Vilém Rybníkář (Edvard Munch – Výkřik)

Zadání pro AI: Napiš báseň inspirovanou tímto obrazem. Bude mít 3 sloky po 4 verších. Budou se zde vyskytovat slova "temný" a "zoufalý". Aplikuj v básni metaforu a personifikaci.

Na plátně života, kde barvy tajemství malují,
Temný výkřik duše, co jak stíny se sklání,
Zoufalý tanec času, jak vlny neúprosně válí,
V srdci, co tajemství nosí, jak hvězdy nesmířeně hrají.

Nálada, co obličej tváře zvěčňuje,
V očích, kde hvězdy vzpoury tajemně hrají,
Zoufalé pohledy, co jak ptáci osamělí létají,
Na plátně života, kde čas příběh náš píše.

A tak stojím, na mostě, kde stíny hladí vánky,
Temný výkřik mé duše, jak hudba neznámých tónů,
Zoufalé kroky, co v tichu noci zní,
V barvách a tvarech, kde život tajemství sklíčí.

Adam Kordula (Hieronymus Bosch - Zahrada pozemských rozkoší)

Zadání pro AI: napiš báseň inspirovanou obrazem Zahrada pozemských rozkoší v duchu romantismu a pozdního klasicismu, 3 sloky a každá sloka bude mít 4 verše, použij slova jako zahrada, květy, vášeň, utrpení. Zkus aplikovat časoměrný verš.

V zahradě, kde hříchy tancovaly s květy svitu

Pod nebesy, kde čas proměňoval barvy.

Obraz, kde vášeň pulsovala ve stínu

Utrpení v srdci, co snilo a bdělo.

Stromy, strážci věčného, plynoucího času

V krajině, kde hříchy byly obrazy touhy.

Pohledy, jak proměnlivé stíny od vánků

V zahradě, kde srdce skládalo pohádku.

Dívám se do obrazu, kde vášnivé vlny

S liliemi, jež stíny hříchů naznačily.

V zahradě, kde utrpení tančilo s časem

Srdce, co v dálné záři sní.

Michael Flášar (Zrození Venuše - Sandro Botticelli)

Zadání:

Napiš báseň inspirovanou obrazem Zrození Venuše, aby byla dlouhá, a obsahovala alespoň jednou slova: anděl, Venuše, růže, mušle a aby měla více než 3 sloky a aby byla srozumitelná a neobsahovala cizí slova a rýmovala se

Ve vlnách se zrodila Venuše,
Anděl ticha, její strážce duše,
V očích zářil jasný chlad,
Růže v dlaních, vůně, co krásu skládá.

Mušle šepotají tajemné písně,
Příběhy moří a vlny blíže,
Vzdušný tanec, jak vlnobití hladí,
Venuše kráčí, světlo jí ladí.

Anděl nad nimi křídly střeží,
Věčnost v očích, kde láska vzplane věčně,
Růže v dlaních, jak slzy štěstí padají,
Mušle šepotají, v srdci příběhy zůstávají.

Kouzlo obrazu, co příběh vypráví,
Venuše, anděl, růže i mušle
Jednota v kráse, v přírodě zazáří,
Obrazem světa, co ticho nese dále.

